PSALMUL 147

1. [1]Lăudaţi pe DOMNUL, neamuri,
că-i frumos să-L lăudăm,
că-i plăcut şi se cuvine
slavă numai Lui să-I dăm!
[2]DOMNUL rezideşte iarăşi
azi Ierusalimul, El,
Domnul, strânge surghiuniţii
risipiţi, în Israel.

2. [3]Domnul vindecă pe-aceia
ce zdrobit au duhul lor,
El le leagă orice rane,
milostiv şi răbdător.
[4]El socoate câte stele-s,
nume tuturor le-a pus.
[5]Mare-i DOMNUL şi puternic,
tare şi-nţelept nespus!

3. [6]DOMNUL sprijină pe cei slabi
şi-i doboară pe cei răi,
[7]DOMNULUI cu mulţumire
să-l cântaţi din harfe,-ai Săi!
[8]El aduce nori, dă ploaia,
creşte iarba-n munţi, oricând,
[9]El dă vitelor mâncare...
şi la micul corb flămând.

4. [10]Nu de cal se bucură El,
nici de-al omului picior,
[11]El iubeşte pe cei umili
ce-n El pun nădejdea lor.
[12]Laudă-L, Ierusalim tu,
tu Sioane, slavă dă-I!
[13]El îţi apără puterea
şi-nmulţeşte fiii tăi.

5. 14 El dă pacea peste tine
şi-ţi dă grâul cel mai gras,
15 El trimite-a Lui poruncă...
Glasul Său e iute-n pas.
16 El ca lâna dă zăpada
şi presară bruma Sa,
17 El bucăţi Şi-aruncă
gheaţa...
Cine-n frigu-l poate sta?

6. [18]El trimite-apoi Cuvântul
Său şi toate s-au topit,
pune vântul Lui să sufle
şi curg ape liniştit.
[19]El descoperă lui Iacov,
prin Cuvântu-I, voia Sa,
lui Israel, a Lui Lege
şi porunci spre-a le urma.

7. [20]El n-a fost în nicio vreme
cu-alte neamuri tot aşa,
n-a lucrat nicicând cu nimeni
cum cu neamul Său lucra
şi de-aceea alte neamuri
nu-L cunosc în acest fel.
Lăudaţi în veci pe DOMNUL!
Lăudat să fie El!